

Landskap: *Östergötland* Upptecknat av: *Eur. Segerstål*
 Härad: *Ydre* Adress: _____
 Socken: _____ Berättat av: *Mor i sjöstugan.*
 Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör _____

<i>Begravningssted</i>	<i>1.</i>
<i>Stops. (Sederöbäck)</i>	<i>2.</i>
<i>"Gumma"</i>	<i>3</i>
<i>Kyrkstegen</i>	<i>4-5</i>
<i>Karnets Öp., Jadderholas.</i>	<i>5</i>
<i>" oppvatten</i>	<i>5-6</i>
<i>Portbyting</i>	<i>6-</i>
<i>Stål i ämbaret</i>	<i>6-</i>
<i>Kreaturerna skulle gå över äggjäm</i>	<i>7-</i>
<i>Skärtorsdags morron</i>	<i>7.</i>
<i>Guldan möka di in te Lofiset</i>	<i>7</i>

Förordare	8.
Sugga som refter, dålig smak på Lötter	8.
"Flärogen" - hartslokt	8.
Slakt	9.
Detta kunde verk, inte lala om det summera sig	9.
"Hä" a "För" som köv" på man rådde öskad	9.
"Hä" bär ljus i säng"	10.
Thomsell "vid sommarstaden"	10.
De slag avsejls omkring stöva	10.
Du vade tattare (hona; joranna)	11.
Tattare bota kreatur	11-12.
General Öhnsel, räddade kungen	12.

Vad Skolles mor i Sjöstugan berättade

Vid begravning lades
gravriskuristat på ömse si-
dor av vägar och på lunds-
vägsrenarna sattes små grans.

Kyrkan:

Vid större sorg bröt man
tårarna, så att dessa grävde
med kyrkan.

När kistan lyftes från
bänkarna grävdes dessa
omkull.

Den som var sitt på
griden, när man ligger sig
fyllt kyrkan, skulle det drämlig
därför att de se så bra
112.51

2
för du."

Man skulle inte stan-
na med liket på vägen.

Ätta - min faddra
följde med till kyrkan. De
stod omkring altarringen
kallarna på ena sidan
och fruntimren på den
andra. - Bland dessa
var "dåge-gumor" - "e
hustru" en hustru, som
skulle låna mossen från be-
nets huvud och sedan
bräda den till prästen hade
dygt barnet och därefter
kyrta på den vägen.

<u>Fadder:</u>	<u>Fam</u>	<u>Mack</u>
	gumor	o. guffe
	lägegumma	o. fadder
	fadder	o. fadder
	fadder	o. fadder
	fadder	o. fadder

UNIVERSITETET 1561
FOLKMINNESARKIV
3
"Gumora" skulle läsa lykt
etter, när gråsten låg över
barnet. Så kom barnet
att få lita för att läsa.

"Gumora" föll på knä
på en gråk vit altare
under "Fader vår" och "Väl
signessen."

Barnet skulle under dopet
i sin hand ha en tid
ring - då skulle det inte
bli fattigt - och i det
under ett sammankommande
- då skulle det få lita
för att läsa. (Gumora
horo nermedade på barnet
för i världen.)

Det första gudmodern
hade att göra, när hon
kom hem med barnet
från kyrkan och dopet, var

4
och gå fram till bordet
och gå på tallrik. Ta för
sig lite så var sårt af det
som store dubbat på bordet.
På smulade hon lite så det;
äta upp det behövde hon inte.

När gudmodern läm-
nade landet till dess föräld-
rar efter kyrk- och dop-
föreläsning, skedde det något
föreläsning: "Där får ni en
kristen i stället för en
hedning."

Minna som ej blivit
kyrkt, fick af den gå
utanför, fläcken nog så
da en förtäring på sig.

Kyrktagen skedde
så och efter föreläsningen
om landet var en gosse; an-
nas, som var.

X Barnet döptes när mo-
dern började bli kry. Det
var inte tvung nor hon skulle
vara så bly, så hon var
oppre vid barnets dop; det
kunde ibland stå hon där-
vid lry andan.

Efter dopet följde
fadderballet. Under detta
framendes bland faddrar-
na och de andra gästerna
ihop till en grön jät bea-
net. Var och en brukade
lägga till en krona. En-
gannas sidas skola an-
fördes "de vaggare". (Vag-
goner) var uppkungade i
fallet i "svenhåns" eller
lammor av "to" (lin)

X Man brukade ta hem
lite av barnets dopvatten

6. 6
och med detta tvätta
hört födelsemännen, om
barnet hade vidunnit
eller senare kom att
få.

"För i världen brodde
di, att barna kunne
bli bortflytta i troen,
när di så herna. Där
för tog di i rita en
kors eller skrev Jesu
namnet över dörren; då
skulle skydda mena
di. Johⁿ - min kar -
berufen, allti gör så,
över dörren i stöva, när
jag låg i hade fått barn."

"Stäl la di i botten
i smärta, som nykaland
ko skulle dricka ur, första
gången en ga dom dricka
i då gjorde en ju så fort

di bello latex. A se' stato
per tre giorni te fide di
stato i ginepro.

"Når en slappes ut
kristura forsta grunden, te
bete, fick dom gä Jöres
eggjäm gä tröfven."

W "Skärts dag morgon in
nan solen gått upp och di
dyra ~~den~~ stora kyrkan
bågar framför klockarna
~~den~~ ser ~~den~~ gick di te
rinnande vatten i tväta
djupa, för att bara inte
skulle få ont om djupa
under sommaren.

"Julten moka di inte
färdet. Men så gör anden
måkade di åt varandra.
Men en del di tog i la
ni men istället. De va som

8
8
"di va god vänner te."

"För i världen va då
en förriddan nu när bröl-
lofta. Han red på en hur
bräst, sinna Guds di nu
när rötte - gåla. Han hade
sällskap när bröllopsfölj
från kyrkan till så glad
den fjärdingsväg från ~~kyrkan~~
så rikt, han från de gårdar
i så nu när kom di i så
red han teckna igen i
gode sällskap med di
anden igen."

"
"Hytt sugger ska en
inte slakta dock, för då bli
du dåligt smaka när kallar."

"
"Flången" — hästsläddaren
fick inte sitta vid andras
bord. — "Jag tackar nog
i so brunnst."

kou må se hem, han verk
nog va ett dojde te.

Når man skal bød
en lem av skatstat djur, slog
man med den bortskeurpa
delen till mot det ställe, där
man skurit.

Skal någon fel vid en
foto bortskeurande från skatstat
djur, såde man lät personen
efrån gångit.

"Om di vatt ute i vett
nåt underverk, skulle di int
tala om et förän den där,
må för annars vatt di så
sjuka."

"Då å tor som kott" sa
di när åska körde — "Tor å
ute å kott må sia bocka."

10.10

"Trana bär ljus i sang,
vafferdagsafton, ja di förr
i världen — Innan den
gick ner, skulle vi lägga
joss, för annars sket Trana
i sänga, sa mor."

"Ja ä det var flicker
åt despusill en midsommars-
aften — a hel slok-sill var,
utom kivet och ben, ä ja
drönke då kom en anknyan
ä ga mej vätte ä decka. Ka-
tet va för ja inte ä inte
vatt ja ni först gift heller,
så då var allt för. Ä ank-
ling va för också."

"Mor ä ja gick tytt
en midsommarsaften gamla
midsommarsaften va för. Vi
gick först till slag myls
omkring storn, och alldeles

X
Carl Boerstahl
Ber. af den i Göttingen
lysta vi vi, å då fick vi
lov å vara hela tiden, en
när fick en något se. Å
vi gick sen neråt lands-
vägen å där när fick vi
se å likstäl komma, å
då gick vi å lipsalmen, å
då var då så oöfverskrifligt
vackert, så ja här aldrig
hört maken. Å sen var då
och en som drakenade,
som var från den där går-
den, som likstäl kom
ifran."

X
Osterwald
Afte del.
"Då var å tallare - kom,
som hette Johanna Skrin-
berg, som botade mig söttes
skallen - då å alla sötter,
då."

X
"Tallare slog sej ut för
X inte i Ydre.

ä kunna bota kreatur."

General Schae red
ut som krets räddade
kungen och fick Ribbings-
hov^x som fideikommiss.

Herrgård i norra Vi socken, tidigare
kallad Vi.